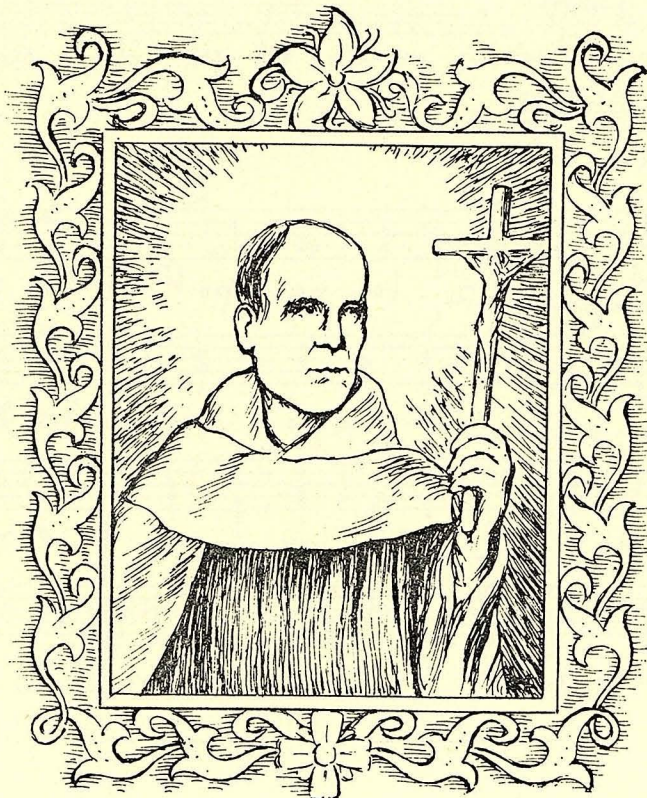
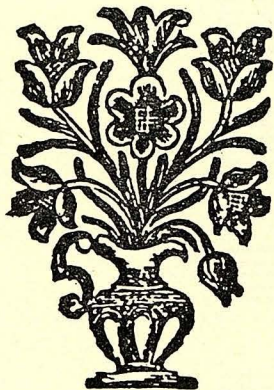

GOIGS AL BEAT FRANCESC PALAU

QUE LI CANTEN A L'ERMITA DE SANT HONORAT, A RANDA (MALLORCA)

Puix que sou honor i glòria
de les Illes Balears,
injectau-nos vostra eufòria,
beneïu terres i mars.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Gronxà el vostre bres Aitona,
poble antic del Segrià,
l'afamada Tarragona
vostres despulles guardà.
La vostra urna mortuòria
és un vas d'olor suau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Vostra infància i juvenesa
foren rams de tanys i flors,
la llar vostra sempre encesa
escalfava tots els cors
que, amb sa flama imploratòria,
s'enlairaven, com una au.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Quan fóreu ungit prevere,
un fort vent pentecostal,
de manera clara i vera,
us fiblà contra tot mal,
i agafàreu la cabòria
d'imitar l'Apòstol Pau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Vós, com el profeta Elies,
precisàveu d'un Carmel
per passar les nits i els dies
arrapat, mirant el cel;
i fet torxa crematòria,
baixar, més valent que un brau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Mallorca en el puig de Randa,
i Eivissa en el Vedrà
us posaren la mirada
per capir el més enllà;
i a tothom fer-ne memòria
a crits o d'orella a cau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Ramon Llull «Barba florida»,
místic, savi, aventurer...,
vos va esser exemple i crida
vers l'Amor més vertader,
puix, per vostra trajectòria,
éreu sant? éreu babau?
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Vós, passàreu per la terra
com nigul de trons i llamps,
a mà dreta i a mà esquerra
restoblàreu nostres camps

amb semences de la Glòria
que fan fruits de fe i de pau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Mallorca, Menorca, Eivissa
vet aquí els tres vaixells
en què Vós, frissa que frissa,
enfilàreu els cimbells
de l'Església i de la Història,
on per sempre ja us trobau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Vostres filles Carmelites
guarden al fons del seu cor
de son Pare els fets i dites
com el més preuat tresor;
i amb molt santa vanaglòria
ufanegen si s'escau.
*Duis-nos enllà del cel blau,
Benaurat Pare Palau.*

Des de vostra benaurança,
Fra Francisc Palau i Quer,
dau-me Amor i Esperança
i la Fe del carboner.
Qué ens vegem tots en la Glòria,
mentrestant: A Déu siau!
*Benvolgut Pare Palau
esperau-me enllà al cel blau.*

Lletra: P. Bartomeu Matheu i Caimari, M.SS.CC.

Música: P. Jaume Palou i Sabater, M.SS.CC.

Dibuixos: P. Josep Nicolau i Bauzà, M.SS.CC.

V/. El qui ensenya la saviesa de Déu.

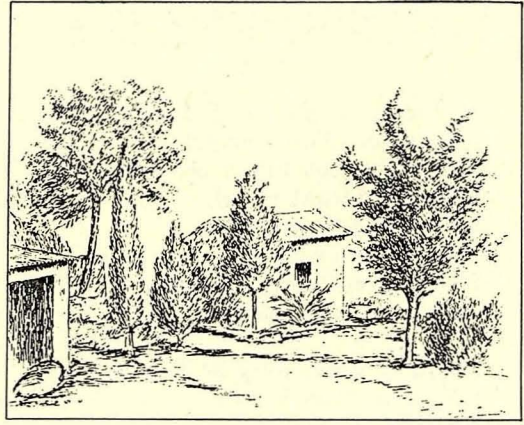
R/. Resplendirà com la llum del firmament.

PREGUEM

Oh Déu, per l'Esperit Sant, heu omplert el Beat Francisc Palau, prevere, amb els dons insignes de l'oració i de la caritat apostòlica; per la seva intercessió, concediu a l'Església, estimada de Crist i fulgurant amb la bellesa de Maria, Mare i Verge, que sigui més eficaçment el sagrament universal de salvació. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Puix que sou ho-nor i glò-ri-a de les i-lles Ba-le-
 ars, in-je-tau-nos vos-tra-eu -jò-ri-a be-ne-ju-te-
 rres i mars. Duis-nos en-lla del cel blau, Ben-au-
 rat Pa-re Pa-lau.

vos-tre bres gran-pa ai-to-na, po-bleant del se-gri-
 a, l'a-fa-ma-da Ta-rra go-na vos-tres des-pu-
 lles guar-da. Sa vostra ur-na mar-tu-ò-ri-a
 és un vas do-lor su-au és un vas do-lor su-au.

«Vaig disposar que es construís a compte meu una celleta separada. A mi em serveix per als exercicis de vida solitària» (P. Palau).

NOTA HISTORICA

El Beat Francesc Palau i Quer va néixer a Aitona (Lleida) el 29 de desembre de 1811. Ingressà a l'Orde de Carmelites Descalços el 1832. Pel mes de juliol de 1835 incendiaren el convent de Sant Josep de Barcelona, on ell residia, i expulsaren els religiosos. Mai ja no pogué reprendre la vida conventual, però sempre es mantingué fidel a la seva vocació carmelitana.

Ordenat sacerdot a Barbastre el 1836, predicà missions populars a les Illes Balears i a la Península. La seva gran personalitat es forjà en la lluita i en la persecució. Fou profeta de l'Església del seu temps, amant entranyable de la Verge Maria, contemplatiu i predicador.

L'any 1860 el Bisbe de Mallorca D. Miquel Salvà, natural d'Algaida, nomenà el P. Francesc Palau superior de l'Ermita de Sant Honorat de Randa. Ho havien sol·licitat els mateixos ermitans; ell tendria autoritat per reorganitzar la vida eremítica en aquell lloc. Poc temps després fundà la Congregació de Germans Carmelites, ajudat especialment pel seu germà Joan, que nomenà superior. El dia 1 de gener de 1880 morí a Sant Honorat Fra Joan Palau, als 62 anys i en olor de santedat.

El P. Palau és també fundador del Carmel Missioner, format per les Carmelites Missioneres Teresianes i per les Carmelites Missioneres. Morí santament a Tarragona el 20 de març de 1872. Va ser beatificat pel Papa Joan Pau II el 24 d'abril de 1988.

Amb el pas del temps l'obra del Beat Palau a Sant Honorat va desaparèixer. Precisament fou en aquesta ermita on el P. Joaquim Rosselló va fundar la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors, que erigí canònicament el Bisbe Jacint M.ª Cervera. Era el 17 d'agost de 1890, ara fa un segle.

Els Missioners dels Sagrats Cors custodien actualment l'Ermita de Sant Honorat, on encara es manté el record del Beat Francesc Palau i es conserva la petita cella aïllada que ell féu construir per dedicar-se més intensament a la vida contemplativa.

Miquel Lliteras i Mestre, M.SS.CC.
 Superior de l'Ermita de Sant Honorat